

Agnieszka Osiecka, Co się nażyłam

Halina Kunicka

Jacyśmy byli, przyjaciele moi,
czy nam o ważną sprawę szło,
o co się który z nas niepokoił,
czy o dobro, czy o zło?
Ja wam na to powiem godnie,
nie nosiliśmy się modnie,
ani chcieliśmy wygodnie
sobie żyć...

Co się nażyłam, to się nażyłam,
co się napiłam, to się napiłam,
co wymarzyłam, to moje!
Co przetańczyłam, to przetańczyłam,
co pogubiłam, to pogubiłam,
a co znalazłam, to moje!
Co przegapiłam, to przegapiłam,
a co zrobiłam, to moje!

Jacyśmy byli, przyjaciele moi,
czy nas pamięta jeszcze kto?
Czy nas legenda pięknie przystroi,
czy popłyniemy gdzieś na dno?
Myśmy żyli jak na wietrze,
myśmy żyli niezbyt grzecznie,
myśmy żyli niebezpiecznie,
ale jak!

Co się nażyłam, to się nażyłam,
co nawarzyłam, to nawarzyłam,
co naprawiłam, to moje!
Co zapłaciłam, to zapłaciłam,
co przebaczyłam, to przebaczyłam,
a co pamiętam - to moje